

KÖZÖSSÉGI DÉLUTÁNON JÁRTUNK

Január 30-án, szombaton, családjunk minden tagja részt vett a plébániai közösségi programon. Az év első ilyen jellegű találkozóján jó volt újra együtt eltölteni néhány gyorsan elröppenő órát. A kötetlen beszélgetés során kicsik és nagyok oszthatták meg egymással, hogyan végződött számunkra az ó-, és hogyan indult az újesztendő. Közben teát illetve kávékat kortyolva melegítettük a torkainkat, amire nagy szükségünk is volt, hiszen Kinga és Zsuzsa vezetésével kezdetét vette a közös ének. Együtt pengett a gitár a lelkes gyermek és felnőtt énekhangokkal. A buzdító dalolást követően mindenki elvont a saját csoportjába: az ovisok és kisiskolások a farsangi előkészület jegyében ügyeskedtek, a nagyobbakat Demeter vette a szárnyai alá, és izgalmas memóriafeladványokkal múltatták az időt. A felnőttek Dr. Szluha Gyula szülész-nőgyógyász, író, költő előadásán vehettek részt, melynek témája *Isten és az egyén viszonya a társas kapcsolatokban* volt. A száraznak tűnő mottó ellenére előadónk rövid időn belül közvetlen légkört teremtett, és egy jó hangulatú beszélgetésnek lehettünk részesei. Vendégünk saját életéből vett eseményekkel és bibliai példákkal támasztotta alá mondanivalóját, melyet néha megszakított egy-egy saját versének felolvasásával. Ezen költemények egyike volt a következő:

Veronika kendője

*Valahol magamban
Veronika kendőjét rejtem
Szakadatlan
Keresem, hogy hová is tettem*

*Hogy lássam rajta vonásaidat
Merre volt a tövis, a vér-patak
S ha nézek: Téged lássalak:
Ne takarja el tőlem e rőt salak:
A Világ kiegészít szíveinek halmaza...
Hadd kíváncskodjam még haza;
Hozzád Uram- ugyan hogyan hasonuljak
Engedd, hogy néha leboruljak;
S érinthessem ruhád szegletét...*

*Tán' megszűnik szívemből a vér folyása
Tán' nem én leszek kezéd rossza alkotása
Tán' megmutathatom néha másnak:
Kik zászlót keresnek, s nem találnak;
Arcod képét a kendőn, s bennem
Kérlek segíts ebben:
Jó emberré lennem!*

Az előadás végén lehetőségünk nyílt kérdéseinket, gondolatainkat is megosztani egymással. A csoportos foglalkozások végeztével az apróságok saját készítésű farsangi kalapban adták elő a frissen tanult mondókákat. A plébániai programot kötetlen beszélgetéssel és finom sütemények elfogyasztásával zártuk. A nap végén átvonultunk a templomba, ahol különleges gitáros misén vehettünk részt.

Kívánjuk, hogy egyre többen ismerjék fel ezen délutánok közösségformáló erejét, és érezzék magukat legalább olyan jól, mint ahogy mi tettük!

*A Bíró család:
Nóra, Annamária, Márton, Szabolcs.*

GONDOLATOK NAGYBÖJTRE

A farsangi jókedv megélése után következik a nagyböjti idő, amikor szükséges figyelmünket a hétköznapiakra, a nehézségekre, a hibáinkra, a bűneinkre irányítani.

Még a „legvilágibb” ember is belefárad egy idő után a nyüzsgésbe, a színes karneváli forgatagba. Titkon szeretne talán egy kicsit egyedül lenni. A böjti időszakban erre kapunk lehetőséget. A tudatosan vállalt elcsendesülés, böjt, nem öncélú. Nem végcél, legfeljebb csak eszköz. Olyan eszköz, melynek segítségével az emberi személyiség „csiszolódik”, regenerálódik, tisztul. A szabadság visszaszerzésének az időszaka ez. „A szabadságot Krisztus szerezte meg nekünk” – írja Pál apostol. Ebben az időszakban újra átéljük ezt a csodát, a megváltás csodáját. Az egyház meghív bennünket, hogy az imádság, a böjt, az Ige által felkészüljünk húsvétra. Nem egyedül tudjuk legyőzni a kísértőt, hanem az Ő erejével, kegyelmével. A szentsegek által Isten új életet kínál nekünk. Fogadjuk el! Készüljünk fel egy őszinte szentgyónásra, szánjunk több időt a bensőnkre! .

Mire használhatja az ember ezt a „pusztai negyven napot”?

Szembenéz önnön fogyatékoságaival, gyöngeségeivel. Leteszi a színesen csillogó, külsőségeket jelképező báli ruhát, s magára ölti az önvizsgálat szürkébb – ám annál érdemszerzőbb köntösét. A homlokán porladó hamu figyelmezteti: „Por vagy! Csak a lelked halhatatlan. Ezért csak akkor érezheted magadat otthon a testedben, ha a lelkeddel is jóban vagy: ha rend van benned.” Egy időre azonban el kell fordulnunk e zajos világ harsogó nyüzsgésétől.

Nézzünk magunkba, majd pedig a Keresztre; rendezzük „sorainkat” és újra találjuk meg a helyünket! A nagyböjti hetek és napok erre kínálnak lehetőséget.

(SZ)

Csorba István: Az igazi böjt

A böjt azt jelenti, készüljetek a húsvéti öröme, Krisztus értetek ment, halni a keresztre, Hogy a bűnötöket, a vére elmossa, S új életre a lelketek föltámaszthassa. A böjti időben erre készüljetek, Imádkozni minden napon, csöndben leüljetek.

(részlet)

A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKAIRÓL – VI. RÉSZ

A Rómaiakhoz címzett levelében Pál apostol ezt írja: „Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten gyermekei. Nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét félelemben éljete, hanem azt a Lelket, aki Isten fogadott gyermekeivé tesz minket. Óáltala kiáltjuk: Abba, Atyánk!” (Róm 8,14–15). Ez az istengyermekség az alapja és ereje a jámborságnak, ami cikksorozatunk mostani részének témája.

A JÁMBORSÁGRÓL

A jámborság, mint erény, már a kereszténység előtti kultúrákban is fontos szerepet játszott. Konfuciusznál a nyolc erény legfontosabbika a gyermeki jámborság, amely minden jócselekedet alapja. A pogány görög-latin kultúrában az emberi viszonyok kiegyensúlyozottságát, az egymás alá és fölé rendelték jó kapcsolatát jelentette. Egyik jelképe Aeneas volt, aki Trója elestekor a hátán menekítette ki égő házából magatehetetlen apját, s ölében kísíát.

Az Újszövetségben az ember atyjának nevezheti Istent ezért a jámborság keresztény fogalma sokkal mélyebb: Istenhez tartozásunkra utal, arra a szeretet-kötelékre, amely egész életünknek értelmet ad. Ferenc pápa szavaival: „Olyan kapcsolatról van szó, amelyet a szívünkkel élünk meg: ez barátságunk Istennel, amelyet Jézus adott nekünk, olyan barátság ez, amely megváltoztatja az életünket, lelkesevéssé és örömmel tölti el szívünket.”

A jámborság, mint a Szentlélek ajándéka, megéreztetni velünk az Úr jelenlétét és irántunk érzett szeretetét. Bizonyára mindannyiunk életéből felidézhető egy-egy olyan érzés, vagy élmény, amelynek fontos szerepe volt sorsunk alakulásában vagy hitünk megerősödésében. Számomra az 1991-es pápai láto-

gatás hozott ilyen emlékezetes élményt. Pedig kedvezőtlenül kezdődött minden: a záporban bőrig azva fázlódtunk, a körülöttünk állók viselkedése fegyelmetlen volt, emiatt nehezen lehetett követni a kivetítőn közvetített eseményeket. Csalódottságomat tetézte, hogy amikor a Szentatya a Nagytemplomból kijövet elhaladt előttünk, nem mifelénk, hanem a túloldal felé nézett. Mégis, amikor a papamobil elgördült előttünk, hirtelen csodálatos békeség és nyugalom szállt meg. A Szentléleknek ez a váratlan ajándéka, mely szinte kézzelfoghatóan érezte Isten szeretetét, nem csupán a hitemet erősítette meg, hanem egyúttal a Szentatya személyét is hitelesítette számomra.

Ferenc pápa arra tanít bennünket, hogy: „a jámborság ajándéka mindenekelőtt hálára és dicsőre indít bennünket. Ez istentiszteletünk és istenimádásunk legfőbb oka és legigazibb értelme. A jámborság tehát a hiteles vallásos lelkületet jelenti, az Istennel való gyermeki bizalmas kapcsolatot, azt a képességet, hogy szeretettel és alázatos szívű emberekre jellemző egyszerű lélekkel forduljunk imánkkal Istenhez.”

Ugyanakkor arra is felhívja a figyelmünket, hogy: „A jámborság ajándéka, amely mélyebbé teszi közösségünket Istennel, és segít abban, hogy gyermekeiként tudjunk Istenhez

kapcsolódni, ugyanakkor abban is segít, hogy ezt a szeretetet mások felé is árásszuk és testvéreinknek ismerjük fel őket. A jámborság ajándéka azt jelenti, hogy valóban képesek vagyunk örülni az örvendezőkkel és sírni a sírókkal, melléállni azoknak, akik magányosak és bánkódnak, jó útra irányítani azokat, akik téves úton járnak, vigaszt nyújtani a megtörtetteknek, befogadni és támogatni a rászorulókat.”

A jámborság tehát nem a passzivitás és az együgyűség szinonimája, ahogy a kereszténység ellenfelei helytelenül hangoztatják, hiszen számos olyan jámbor ember volt a történelemben, akik rendkívüli változásokat, hatalmas eredményeket tudtak elérni. Gondoljunk például Szent Ferencre, aki istengyermeki bizalommal fordult minden teremtmény felé, s lelkesége radikális változást hozott a korabeli Egyház és a társadalom életébe! Hasonlóan jámbornak nevezhetjük a hindu Gandhit is, aki erőszakmentességével legalább egy fél földrészt sorsát megváltoztatta.

Kérjük az Urat, hogy a Szentlélek adja meg mindnyájunknak a jámborság ajándékát, tegyen képessé bennünket arra, hogy felebarátainkat szolgálva örömmel tegyünk tanúságot Istenről és az ő szeretetéről.

Cserny István

SÓ ÉS VILÁGOSSÁG

2016. jan. 17-24-ig tartott az ökumenikus imahét. Melynek vezér igéje: „Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” (1Péter, 2:9)

Egy héten át minden nap más és más felekezeti templomban gyűltek össze a Krisztus hívők, hogy együtt mondjanak imát az egységért. A jelkép, minden templomban a só és az égő gyertya volt.

A hét eseményeiről azoknak, akik nem voltak jelen az alkalmakon.

Mi, akik részt vettünk, megtapasztalhatuk a szeretet egységét minden templomban, amelyben ugyan az a lélek él, szól és cselekszik. Jó volt hallani, hogy Jézus is imádkozott az egységért. „Mindenek előtt az egymás iránti szeretet legyen kitartó bennünk”. (1Péter 4:8) „Tegyétek teljessé örömet azzal, hogy ugyan azt akarjátok, ugyan az a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyan arra törekedjétek”. (Filipi 2:2)

17-én vasárnap, a görög kat. templom adott helyet, ahol Palánki Ferenc püspök úr hirdette szavaival Isten igéjét! Kifejtette, arra hívtunk, hogy hirdessük tettekkel, szavak-

kal Isten igéjét, és ahogyan hirdettük, egységbe és szeretet közösségbe kerülünk egymással, mert Isten meg akar szólítani bennünket, embereket. Fontosnak tartja, hogy ne csak magunkban bízunk, mert az nagyon kevés. Aki Isten útját akarja járni, az nem csak azt mondja, Uram segíts, de én megmondom hogyan, mert én vagyok a főnök az Úr, és ha nem úgy segít, ahogyan akarom, akkor csalódom. Az Isten nem kérésteljesítő automata, ahol felül bedobom az imádságot és alul kijön a kegyelem! Amikor úgy kezdek el imádkozni, Uram úgy történjen minden, ahogyan te akarsz, én rendelkezésemre állok, imáink meghallgatásra találhatnak.

18-án hétfőn az evangélikus templomban nagyon gazdag prédikációt hallhattunk Laci Atyától, a keresztény örömről beszélt! Nagyon sugárzott belőle az, amiről beszélt. Idézte: „Milyen a szeretet, ha az Istentől kapott öröm hiányzik belőle.” Azután, Szent Pál apostol

életéből is hallhattunk, hogyan tudott örülni bilincsei között is. „Örüljétek az Úrban mindenkor, ismét mondom, örüljétek.” (Filipi 4:4)

Szerdán a Szent Anna templomban Fekete Károly ref. püspök tartott igehirdetést, melyben hangsúlyozta, hogy Istennek van mondanivalója számunkra. Figyeljünk erre a hangra a templomi alkalmakon, mert a világ hangzavaraiban nem könnyű meghallani Isten igéjét. De nekünk, keresztényeknek, meg kell hallani Isten igéjét, hogy az ígét semmi más nem tudja pótolni. Vess és hirdesd az ígét

és a csoda megtörténik benned, mert az ige az Úr szántóföldje!

Metodista lelkésztől hallottuk a nagyérdemi ref. templomban: „Az egység olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” (Zsolt. 133:3). Ilyen harmattal akarja Isten megajándékozni Debrecen városát, ahol Isten népe egységben szeretetben, bűnvallásban megjelent ott mindég ébredések lettek.

A baptista imaházban Vad Zsigmond beszéde az (1Mózes 37:5) volt. „Egyszer József álmot álmodott, elmondta testvéreinek, és emiatt még jobban meggyűlöltek.” Merjünk nagy dolgokról álmodni. Akik Istent szeretik, minden a javukra szolgál. Isten meg akar erősíteni. Ne félj, hogy nincs veled. Válaszd a felé

való bizalmat! Fogadd el, hogy munkálkodik benned, veled van, melletted van!

Befejező alkalom a ref. Nagytemplomban volt, ahol elhangzott Palánki Ferenc püspök úr megható mély imája:

„Urunk Jézusunk, hálát adunk az elmúlt hét kegyelméért, hálát adunk egymásért, egymás hitéért elkötelezettségéért, hálát adunk, a tanításért, hálát adunk egymás szolgálataiért, hálát adunk a szeretet közösségért. Urunk Jézusunk, hálát adunk a te nagy tetteidért, a te megtestesülésedért, a te szavadért, az Isten ki-mondott ígéjéért, ami megérintette szívünket. Hálát adunk, hogy utunkon, melyen sokszor reményt veszve bandukoltunk, el-eltávolodva a reménység forrásától, a reménység városától, te mellénk szegődsz, a szívünkre beszélsz, ma-

gyarazod az írásokat és átérezzük, hogy belelátsz a szívünkbe, mert te velünk akarsz maradni. Hálát adunk, hogy te küldesz minket testvéreinkhez, embertársainkhoz, az ember-ségben társainkhoz. Azzal az örömhírrrel most, hogy íme, elérkezett az Isten országa, ma van itt Ma kell válaszolnunk a te szeretetedre, mert aki csak holnaptól akar jó lenni, az ma még rossz akar maradni. Aki csak holnaptól akar szeretni, az ma még csak gyűlölni akar. Aki csak holnaptól akar hinni, az ma még hitetlen.

Ma akarjuk hirdetni nagy tetteidet és ma hálát adva ezért az elmúlt hétért, együtt akarjuk imádkozni azt az imádságot melyre te tanítottál bennünket. (Miatyánk..)”

Molnárné Mariann

IRGALMASSÁG ÉVE

Arra a kérdésre keressük a választ, hogy mi a célja, mi a jelentése az irgalmasság évének. Az egyháznak szüksége van erre a rendkívüli időszakra Így gondolják ezt közösségünk tagjai is. Néhányan papírra vetették gondolataikat

Az irgalmasság évében vagyunk, ami azt jelenti, hogy rengeteg feladatunk van Isten irgalmasságának nevében. A szó mögöttes tartalma után kutakodva megtalálhatjuk Fausztina naplóját, aki látomásában találkozott a szenvedő Krisztussal. Ő kegyelmet ígért mindazoknak, akik az Irgalmasság ünnepén – húsvét utáni első vasárnapon – meggyónják bűneiket, majd szentáldozáshoz járulnak, emellett bíznak Isten jóságában és gyakorolják a felebaráti szeretetet.

A régi közhellyel élve, mind emberek vagyunk, tehát követünk el hibákat, de Isten irgalmas és jó, ezért megkegyelmez nekünk és megbocsájtja bűneinket. Ezt a példát követve

kell embertársainkhoz fordulnunk. Őszintének kell lennünk magunkhoz és másokhoz és bíz-nunk kell abban, hogy bűneink megbocsájtat-nak, ezt a reményt kell hordoznunk magunk-ban, hiszen Isten örökké szeret bennünket bűneink ellenére is.

Ha harag és sötétség van a szívünkben ir-galmasság és szeretet helyett az megmérgezi a lelkünket, a testünket és körülöttünk lévőket. Ha mindannyian egy kicsit is előzékenyebben tekintünk egymásra, egy olyan folyamat indíthatunk el, amely Isten forrásából származik. Nekem ez az irgalmasság üzenete.

Hevesi Fanni

„JÉZUSOM, BÍZOM BENNED”

Hányszor elhagyja e mondat ajkunkat, ami-kor úgy érezzük mindennek vége, nincs több se-gítség a földön, csak is ő segíthet már. Hányszor mondjuk végső kétségbeesésünkben; Jézusom, csak tebenned bízom, legyen meg a Te akaratom.

Tudjuk ő a megbocsájtó, ő az Irgalmas Atyánk, aki minden ember kérését meghallja, ha imájával hozzáfordul. Megbocsájtja bűneink-et, irgalmával betakar bennünket, bűnösöket az egész világot.

A hívó ember keresi Isten közelségét és irgal-mát. Hol találja meg? Legtöbbször a templomok áhitatában gyógyítják lelkünket a csendes ima-órák. Imádkozva Istenünk házában megpihen-ni mindig jó, hol „étel, ital vár”, s a megbocsájtó irgalom a szentgyónásban és szentáldozásban.

Isten megtalálja az utat és segítőinket kije-löli, akik hozzávetetnek, ha eltévedünk, csak fel kell ismerni és megköszönni imánkkal nekünk adott irgalmát. Soha nem mond le rólunk, hisz Jézusban nekünk adta az újrakezdés lehetőségét.

Mindannyian elmondhatjuk, hogy szüksé-

günk van Isten irgalmas szeretetére és megértő irgalmára, mely átjárja lelkünket végtelen jósa-gával, kegyelmével. Csodálatos élményem, hogy az elmúlt tíz évben két új katolikus templom épült az éppen időszerű lakóköznyezetemben. Boldogsággal tölt el az érzés, hogy mindkettő felszentelő miséjén részt vehettem. Az Úr kü-lönleges ajándéka felém. Én isteni kegyelemnek érzem. És a sok értem imádkozó barát súlyos be-tegségem idején? Isteni Irgalmasság. Köszönöm uram felém nyújtott irgalmadat és az ő segítő imájukat.

Korunk emberiségének Szent Faustyna Kowalska nővér ajánlásával hinnie kell, hogy az ISTENI IRGALOM FÉNYE mindnyájunk útját megvilágítja az egész világon a harmadik évez-redben is. Bízunk Jézusunkban és imáink által megtapasztaljuk az ő rendkívüli adományát, a Megbocsátó Irgalmat.

„Ó Vér és Víz, mely Jézus Szívéből törtél elő, mint irgalmunk forrása – bízom benned” (187)

BLné Malvinka

Néha arra gondolok, mi lenne velem ha nem lennék keresztény. Ha nem erősítené mindig Istenkapcsolatomat az Úristen. Mert Ő erősít ebben is, mert szeret, és akarja, hogy közel legyek hozzá, és szeressem Őt. Olyan ir-galmas az Úr, hogy még ha valakinek annyi bűne is van, mint ahány porszem a Földön, az is elmerül az Isten irgalmasságának tengeré-ben. Amikor nagyon bűnösnek érzem magam, nagyon nehéz imádkozni, templomba menni, de kell, és ez nagyon jó, hiszen minél betegebb az ember, annál inkább szüksége van orvosra És még mindig Jézus a legjobb orvos. Mindig Ő lesz. Őt ajánlom mindenkinek. Neki nem kell fizetned, nem kell Tőle időpontot kérned, és nincs időkerethez kötve a vele való lét. Ez is irgalom. Minden, amit ad neked, azért van, hogy neked legyen jó. Minden kegyelem. Arra tanítottak, hogy örüljek minden apróságnak. Olyanoknak is, amik alapból vannak, amik járnak. Van kezem-lábam, tudok beszélni, enni-inni. Örüljek a szélnek, az a búza növe-kedéséhez elengedhetetlen, a hónap, ami a levegőből leviszi a földre a port, így megtisz-tul a levegő. Ezek mind Isten irgalmasságá-nak megnyilvánulásai. Az irgalmasságot az embernek is gyakorolni kell. Az irgalmasság éve felhívja a figyelmünket az irgalmasság fel-ismerésére és cselekedeteinek gyakorlására. Könnyebb úgy irgalmasnak lenni, hogy Isten irgalmát keressük, figyeljük. Ő teljes szere-tettel van irántunk. Azért ad mindent, hogy nekünk jó legyen. Mi is így adjunk minden-kinek, akinek adjuk, akármilyen kevésnek soknak tűnik, ne méregessük. Mindenkinek olyan mértékkel mérnek, amilyennel ő mér. Ha morzsákat adtok az életetekből Istennek, morzsákat kaptok vissza.

Kiss Blanka

PLÉBÁNIÁNK ÉLETÉBŐL

MESTER! MIT TEGYEK?

Az irgalmasságról beszélni kevés. Ismernünk kell az irgalmasság cselekedeteit és gyakorolnunk azokat a hétköznapiakban.

Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? – olvashatjuk a Szentírásban (Lk 10,25-27). Jézus a Mester választ adott rá. Azt hiszem, hogy most az egyre bonyolultabbnak tűnő világunkban, egyre ismerősebb számunkra ez a kérdés. Mit tegyek? Kérdezzük családunkban, munkahelyünkön, közösségünkben, életünk sok-sok életfázisában, területén. De valójában kinek tesszük fel a kérdést, kitől várjuk rá a választ? De ha kérdésünket úgy tennénk fel: „Mester! – Mit tegyek?” – akkor kérdésünk már nem csak a semmibe kiáltana. Így a választ is sok-sok esetben megkapnánk Tőle. Minden „Mester! Mit tegyek?” kérdésünkre ott a válasz a Szentírásban.

Aztán kezdek mérlegelni. Ha megteszem, akkor azért áldozatot, időt, fáradságot, energiát, stb. kell adjak. Ha nem, akkor egy jó kifogás, ami engem megnyugtat, aztán úgy gondolom azzal le is van minden rendezve. Jobbnál jobb kifogások, de még mindig nincs megoldva a feladat. Miért? Mert nem cselekedtem, mert nem tettem semmit.

Engem is a jó Isten nagyon sok olyan gyermekkel, emberrel ajándékozott és ajándékoz meg nap mint nap, akik olyan kéressel fordulnak hozzám, vagy egyszerűen látva élethelyzetüket, felteszem a kérdést: „Mester! Vele most mit kezdjek?” Ő válaszol. Már csak meg kell tennem. Dönteni és cselekedni. Ami a legnehezebb benne az, hogy ezt nekem kell megtenni. Egy nem rég történt esetben is így történt. Egy pénteki napon a közösségből egy testvérem telefonon jelezte felém, hogy egy is-

merős családjának kiégett a lakása, ha tudok, segítek nekik. Mit tegyek? Két zsák ruha van, de ebben az esetben az még nem sok segítség.

Döntöttem. Ahogy jönnek az adományok, oda csoportosítom. Másnap, szombat reggel, a szomszédommal találkoztam, aki megörülve nekem, örömmel újságolta, hogy véglegesen kiköltözik külföldre, ezért legkésőbb vasárnapig ki kell pakolnia a lakását, mindenét felajánlja karitatív célra. Azonnal cselekedtem. Elkezdtünk pakolni erre a célra tartott pinchelyiségünkben és a babakocsi tárolóban. Ruhától a bútorig, élelemtől az edényig minden volt ami egy lakás berendezését képezi. Egy dobozban becsomagolt levegőpárásítót felmutatva kérdezte a szomszédom, hogy azt is viszem? Persze! – hangzott a feleletem. Nem igazán szoktunk magunk részére megtartani dolgokat, de most ennek a gépezetnek, annak ellenére, hogy nem is ismertem, nagyon megörültem. Milyen jó lesz nyáron a kánikulában a mi negyedik emeleti lakásunkban! – gondoltam magamba. Rögtön a kis lámpa mellé raktam amit még Andi adományozónk hozott, és felhívta a figyelmemet, hogy ez a lámpa sós levegőt csinál a szobában. Ezt a kis csodalámpát is féltve őriztem, mert milyen jó lesz ez nekünk télen! Befejtjük a pakolást, aztán telefonáltam a családnak. Hétfőn jöttek is a számukra szükséges dolgokért. Először találkoztam velük, kicsit beszélgetésbe kezdtem. Érdeklődtem a tüzesetről. Megdöbbenve hallgattam, mikor mondta az anyuka, hogy mindenük elégett, mindent nagyon sajnálnak, de legjobban a gyermekek játékait, mert az a maci már elégett, az pótolhatatlan. Na meg a gyermekeknek légúti problémája van, neki a levegő párásítója is beégett. Hú! Na itt én is beégtam! Megmutattam a csodagépezetet amiről kiderült, hogy ilyenről beszélnek, aztán odaadtam a lámpával együtt. Oda van a sós és a páras levegő, de helyette marad nekem a tiszta oxigén. Már nem azt éreztem, hogy én adok, hanem azt, hogy én kapok. Nem azt éreztem, hogy Isten segít nekem, hanem én segítek Istennek. Mindent adott, én csak pakoltam. Mernünk kell gyakorolni az irgalmasság cselekedeteit. Mernünk kell jót tenni! Isten nem csak a

BEMUTATKOZIK: SZUFELJÁK DEMETER

Már egy éve dolgozom a Megtestesülés plébánián irodai munkatársként. Néhány évvel ezelőtt nem gondoltam volna, hogy életem célkitűzései közül a három legfontosabb egy helyen és szinte egy időben fog teljesülni.

Ugyanis 2014 decemberében olyan végzettséget szerezhettem, amit szerettem volna. Még ugyanebben a hónapban felkérést kaptam az irodában való munkálkodásra, és akkor tudtuk meg feleségemmel, Beatrixszel, hogy gyermekünk születik. Mindezek Isten kegyelmét tükrözik számomra, amelyért nagyon hálás vagyok. Szakmai múltamat tekintve andragógusként végeztem, az egyetemi éveim alatt és azt megelőzően is számos civil szervezetnél és az egyháznál önkénteskedtem. Ezen tevékenységekből és korábbi munkáimból származó tapasztalataimat hasznosítom jelenleg a Megtestesülés plébánia irodájában. Az itt végzett feladatimra úgy tekintek, mint az Isten-ügyért való munkára, mellyel egy újabb életcélom teljesül.

Szeretettel várok mindenkit, aki hozzánk fordul. Nem csak szentségek adminisztrációjával kapcsolatban, hanem programok, zárandoklatok, szociális problémák ügyében is. Munkatársaimmal igyekszünk segíteni, ahol tudunk. Felfogásunk szerint mi elsősorban nem halat szeretnénk osztani, hanem hálához juttatni az embereket.

Szufelják Demeter

kérdésnél, a feleletnél, hanem a tettél is ott volt. Véletlennek is mondhatnám, de a most olvasott történet előtti történeteknél is egyértelműen éreztem jelenlétét. Hiszem és bízom benne, hogy ezzel a kis történettel nem is ér véget. Ezért kérdésem: „Mester! Mit tegyek?”

Pécsi József

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznapi intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfelfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között.
Plébános: Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net Honlap: <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRVARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) Felelős kiadó: Felföldi László Szerkesztette: Rác Zsuzsanna Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com • Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu